

15 Rotavský kostel / Die Kirche

Výstavba kostela byla zahájena 1914, ale dokončena až 1925 vinou světové války. Kostel v historizujícím slohu napodobuje prvky byzantského, románského, gotického a barokního stylu. Je nejmladší stavbou toho typu v ČR.

Římsko-katolický kostel je zasvěcen sv. Petrovi a Pavlovi. Jejich svátek je 29. června. V neděli poté se slaví rotavská pouť. Petr byl ženatý rybář z Palestiny, starší moudrý muž. Poznáme ho na oltáři podle toho, že drží v ruce pomyslný klíč od poznání nebeského království. Po Kristově umučení založil křesťanskou obec v Římě, centru tehdejšího světa, kde ho vládci ukřižovali. Druhý apoštol, úředník Šavel pronásledoval a věznil křesťany v Palestině, než po pádu z koně prozřel (scéna je vyobrazena na oltáři), přijal skromné jméno Pavel (Malý) a založil křesťanské obce ve východním Středomoří. Petr a Pavel žili před dvěma tisíci let, ale jejich nadčasové myšlenky se zrcadlí v dopisech, které psali občinám.

Mnoho práce vykonal Spolek pro stavbu kostela kolem Emanuela Spinnlera, Okrašlovací spolek žen katolického kostela v Rotavě kolem Fanni Hüttisch a Spolek žen a dobročinnosti v Horní Rotavě. Kostel sv. Petra a Pavla vysvětil pražský arcibiskup František Kordač 20. září 1925. To je den rotavského posvícení. Kordač byl populární díky svému sociálnímu citění. Věřící za ním stáli i při jeho odvolání z funkce, po střetu s vatikánským vyslancem Ciriacim, který kromě pražského sídla požadoval pro sebe letní vilu v Karlových Varech.

Uvnitř kostela najdeme cenné vybavení, pořízené z darů Rotaváků. Litinové zvony s vrocením 1916 a 1918 byly odlity v rotavských železárnách. Dodatečně pořízené varhany byly vysvěceny 23. října 1932.

Zároveň s kostelem byl přes ulici stavěn dům kostelníka a hrobníka. Okolo kostela se rozkládal park, který je lemován smrky vysázenými do tvaru srdce. Vedle severní zdi kostela stojí památník rotavským obětem 1. světové války. Po další válce zmizely desky se jmény obětí a bronzová busta od kraslického umělce Franze Grusse.

Prvním rotavským farářem byl Josef Weiss. Za války zde sloužil Reinhold Fischer, který se staral o rodiny nezaměstnaných, organizoval peněžní sbírky, nakupoval mouku a dával péct chléb, což byly akce zachraňující životy. Za socialismu sloužili v Rotavě kněží Sokol, Ludín, Štván, Valenta a Vedral. Poslední z nich prosadil renovační práce, které byly vykonány s brigádnickým příspěvím farníků. Po roce 1989 se stal kostel příkladem solidarity současných a bývalých Rotaváků. 1993 - 2005 se jej podařilo zrenovovat na základě výzvy faráře Reinholda Fischera, veřejné sbírky organizované jeho sestrou Elfriede Schnurrer a pod vedením patera Petera Fořta. Díky této sbírce, vlastnímu vkladu farnosti, brigádám farníků a sponzorům byla položena nová střecha, instalovány žlaby, bleskosvody, elektroinstalace, vybudována zimní kaple, provedeno odvodnění, vnější fasáda, zastřešení vchodů, omítnutí, vymalování a restaurování částí interiéru. Kostel se stal vzorem spolupráce věřících různého vyznání. Když se v 90. letech stal cílem zlodějů a překupníků, rotavský učitel, evangelík Otakar Glos nahradil ukradené obrazy z kazatelny originálním ztvárněním postav čtyř evangelistů. Z iniciativy rotavského rodáka, architekta Karla Nausche byla 2004 vedle vchodu instalována pamětní deska rotavským obětem válek. Repasi zvonů provedly 2007 sponzorsky ROTAS Strojírny, s.r.o.

Zdroje: O. Bartl, M. Bechyně, R. Fischer, P. Fořt, O. Glos, R. Grulich, K. Hoyer, J. Hruža, Ladwig 1991, K. Nausch, E. Schnurrer, P. Rojík, svědectví rodáků v rámci partnerství měst Rotava – Veitshöchheim a farností Kraslice - Neutraubling

Mit dem Kirchenbau wurde im Jahr 1914 begonnen. Wegen des Krieges konnte er erst 1925 beendet werden. Die Kirche im historisierenden Baustil imitiert Elemente des byzantinischen, romanischen, gotischen und des Barockstils. Sie ist die jüngste Kirche dieses Stils in Tschechien. Die römisch-katholische Kirche ist dem hl. Petrus und Paulus geweiht. In der Regel am Sonntag nach dem 29. Juni wird das Kirchweihfest gefeiert.

Die Kirche wurde vom Prager Erzbischof František Kordač am 20. 9. 1925 eingeweiht. Kordač war dank seiner sozialen Einstellung populär. Die Gläubigen standen selbst bei seinem Amtsabruf nach dem Streit mit dem vatikanischen Nunzius Ciriaci hinter ihm. Dieser hatte für sich außer seinem Prager Sitz noch eine Sommervilla in Karlsbad beansprucht.

Die Kirche ist mit wertvollem Inventar, gespendet von Rothauer Bürgern, ausgestattet. Die Eisenglocken von 1916 und 1918 wurden in den Rothauer Eisenwerken gegossen. Nachträglich wurde eine Orgel angeschafft und 1932 geweiht.

Gleichzeitig mit der Kirche wurde gegenüber ein Haus für den Kirchendiener und Totengräber gebaut. Um die Kirche wurde ein Park angelegt, der mit Fichten in der Form eines Herzens gesäumt ist. Neben der Kirchenwand steht ein Denkmal für die Opfer des 1. Weltkriegs. Nach dem 2. Weltkrieg sind die Namenstafel und die bronzene Büste, gestaltet von dem Graslitzer Künstler Franz Gruss verschwunden.

Der erste Rothauer Pfarrer hieß Josef Weiss. Während des Krieges diente hier Reinhold Fischer. Er betreute die Familien der Arbeitslosen, organisierte Geldspenden, kaufte Mehl und ließ Brot backen. Im Herbst 1945 wurde er von den Gardisten überfallen und im Lager „Rotava II“ gefoltert, aber nach einer Intervention der amerikanischen Soldaten und des Internationales Roten Kreuzes wurde er befreit, kuriert und später nach Deutschland abgeschoben. In den Jahren des Sozialismus dienten hier die Pfarrer Sokol, Ludín, Štván, Valenta und Vedral. Der letzte von ihnen hat eine teilweise Renovierung der Kirche durchgesetzt. Nach der Wende wurde die Kirche ein Beispiel der Solidarität der heutigen und früheren Bürgern von Rothau (Rotava). 1993 - 2005 wurde die Kirche dank dem Aufruf des früheren Pfarrers Reinhold Fischer gründlich renoviert. Das war möglich geworden durch eine Spendenaktion, welche die Schwester des Pfarrers, Elfriede Schnurrer, organisiert hat. Unter der Leitung des Dechant Peter Fořt wurde die Renovierung ausgeführt. Auch die Pfarrei hat Geld dazu gegeben, es wurden auch Leistungen von Bürgern erbracht und Sponsoren haben finanziell geholfen. Die Kirche wurde ein Muster der Zusammenarbeit zwischen Gläubigern verschiedener Konfessionen. Als nach der Wende die Kirche ein Ziel von Dieben und Händler war, hat der protestantische Lehrer Otakar Glos aus Rotava die gestohlene Bilder bei der Kanzel mit seiner originellen Gestaltung der Evangelisten ersetzt. Dank dem Rothauer Landsmann und Architekt Karl Nausch wurde 2004 eine Gedenktafel für die Rothauer eingeweiht. Die Glockenreparatur konnte 2007 als eine Sponsor-Aktion der Firma ROTAS Strojírny ausgeführt werden.

Rotavský kostel Zita Ladwig

Duše národa, jenž oživoval kostel,
lidu zbožného
toužícího dosáhnout nebes,
již dávno prodlévá jinde.

Setrvává v modlitbách,
byť následovala svůj lid do nové země.
Jak osaměle tu nyní stojí kostel,
vzdálený jak vzpomínka, a přece tak blízký.

Ztichni a mlč, mé srdce, a rozpomeň se na časy,
kdy poutníci, odění do slavnostní nálady,
přicházeli ze všech směrů do kostela,
by zazpívali Pánu píseň díky.

V mé mysli zaznívá zvuk varhan,
sboru jasný chvalozpěv,
staré známé duchovní písně –
je to pryč a nevrátí se víc.

Však i dnes jsou lidé, kteří navštěvují kostel
a sborově rozeznávají chorál.
Kéž i pro jejich pozemskou pouť
je tento Boží dům požehnaním.

Die Rothauer Kirche Zita Ladwig (1991)

Des Volkes Seele, die sie einst belebt
im frommen Geiste, der zum Himmel strebt,
weilt betend längst an neuem Ort,
denn die Seele nahm das Volk mit fort.

Wenn heut der Besucher Einlaß begehrt
ist keiner, der den Zutritt gewährt,
sehr einsam steht die Kirche da,
erinnerungsfern und doch so nah.

Schweig still, mein Herz und denk der Zeit
als festtagsfroh von weit und breit
die Kirchbesucher hierher gingen,
dem Herrn ein Dankeslied zu singen.

Im Geist ertönen Orgelklang,
des Chores heller Lobgesang,
die alten, trauten Kirchenlieder –
es ist vorbei und kommt nicht wieder.

